

# РЕШЕНИЕ

№ 5232

гр. София, 15.05.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав**, в публично заседание на 15.04.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Наталия Ангелова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **11380** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 30а, ал. 3 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия(ЗООРПСМ).  
Образувано е по жалба на А. А. М., ЕГН [ЕГН] чрез адв. П. В. от САК, с адрес за призоваване: [населено място], [улица], вх. А, ет.21,[електронна поща], тел.[ЕИК], срещу издадената от началник на 01 РУ - СДВР Заповед за налагане на ПАМ № 23-VI-15-0109/16.11.2023г. - забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на процесната заповед, както и че е издадена при неустановена фактическа обстановка. Пред съда жалбата се поддържа чрез адв. В., като иска от съда да уважи същата на основанията в жалбата и събраните доказателства в хода на съдебното производство, от които се установявало, че оспорващата се е намирала на повече от 500 м. от Националния стадион В. Л., отделно от това не е присъствала на спортно мероприятие по смисъла на ЗООРПСМ, тъй като футболната среща България - У. била проведена по същото време без публика на националния стадион. Същата е участвала в протест срещу ръководството на Б. на 16.11.2023г. и нямало основание за санкционирането ѝ, имало сместване на две самостоятелни мероприятия в една и съща дата и час едното футболната среща България - У., а второто протестът срещу Б., който нямал характер на спортна проява. Позова се на съдебна практика по идентични случаи - решения по адм.д. 522/2023г. на АС- Перник, по адм.д. 11381/2023г. на АССг. Претендира

разноски на минимума по чл.38, ал.1 Закона за адвокатурата, за които представя списък.

Ответникът - началника на 01 РУ - СДВР, чрез юрк. Х. в ход по същество претендира неоснователност на жалбата и законосъобразност на заповедта, иска от съда да отхвърли жалбата. Претендира прекомерност на адвокатското възнаграждение и присъждане в полза на СДВР на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

По делото са представени доказателствата по административната преписка, и допълнително представени от страните - от медиите - във връзка с твърденията за два различни протеста, както и от Столична община за разстоянието от Национален стадион В. Л. и мястото, на което се намирала оспорващата, както и свидетелските показания на Й. Д. - полицейски служител.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на жалбата

Жалбата е подадена на дата 20.11.2023г., като електронен документ, направо до съда, а заповедта е връчена лично на жалбоподателя на 17.11.2023г.

Съдът изрично указва на оспорващата с протоколно определение по делото от 26.02.2024г., че няма правомощие да установява инцидентно законосъобразността или да разглежда оплаквания на други актове основания, извън законосъобразността на оспорената по делото заповед. нито другите твърдения за обстоятелства, свързани със задържането на оспорващата и издадената заповед за това В този смисъл, ще цени само факта, на образуваното административно-наказателно производство, като част от процеса по издаването на процесната заповед. Съгласно чл.30а, ал.3 от ЗООРПСМ жалбата се подава в три дневен срок, т.е. до 20.11.2023г., който е и спазен. Жалбата е подадена от лице, с право и интерес от оспорването на процесната заповед, тъй като с нея се засягат негови права и законни интереси, и в срока за обжалване, и е процесуално допустима.

По фактите

Със Заповед за налагане на ПАМ № 23-VI-15-0109/16.11.2023г., издадената от началник на 01 РУ - СДВР, на А. А. М. на основание чл.41, т.1 вр. чл.30, ал.1, т.1, предложение второ и във връзка с чл.21, т.10 от ЗООРПСМ е наложена "забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една година". Освен на посочените правни основания, заповедта е издадена и на основание чл.42 от същия закон, като са взети предвид образуваната преписка № 225р-43983/2023г. и издаденото НП № VI-20/2023г. против А. А. М., за това че на 16.11.2023г. в [населено място], по време на провеждането на футболна среща между отборите на България и У. на Национален стадион "В. Л." с адрес [населено място], [улица], с начален час 19:00 часа, около 19:20 часа лицето участва в масови безредици и предизвиква сбиване в градинката на храм "Св. С.". Деянито е квалифицирано като "противообществена проява(спортно хулиганство) по смисъла на ЗООРПСМ и не съставлявало престъпление по смисъла на НК, а от правна страна - като виновно нарушение на чл.21, т.10 от същия закон.

По делото е представен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №VI-20/16.11.2023г., съставен затова, че на 16.11.2023г. около 19:20 часа в [населено място] в градинката до храм Св. С. , по време на провеждане на футболна среща между националните отбори на Р. България и Р. У. , участва в в масови безредици и

сбиване, както и хвърля различни предмети по полицейските служители. Футболната среща се провежда на Национален стадион „В. лески“ с адрес [населено място] [улица], с начален час 19:00 часа, АУАН е изготвен по докладна записка с рег. № 225р-43990/2023г. Така описаното в АУАН е квалифицирано като нарушение на чл.21, т.10 от ЗООРПСМ. Актът е връчен на оспорващата на 17.11.2023г., подписан от същата, а в частта за възражения посочено ръкописно "нямам възражения" и подписан в тази част.

С Наказателно постановление (НП) № VI-20/16.11.2023г., при идентичност на изпълнителното деяние и правната му квалификация с АУАН, комисар И. Б., началник на 01 РУ - СДВР, за нарушение на чл.21, т.10 ЗООРПСМ, е наложил на А. А. М. глоба в размер на 1000 лв. В съдебно заседание по указания на съда е посочено, че НП е оспорено пред СРС по наказателно от адм.х. дело № 16629/2023г. на СРС, по което няма постановено съдебно решение.

Съгласно докладна записка № 225р43983/23 относно четири задържани лица за нарушение на обществения ред, на 16.11.2023г.п във връзка с участие опазване на обществения ред съгласно конкретен план във връзка с футболната среща между Р. България и У. и протестно мероприятие срещу Б., около 19:20ч. в [населено място], в градинката до храм Св. С. дежурните полицаи забелязали група лица, нарушаващи обществения ред, предизвиквайки масово сбиване и хвърлящи различни предмети по полицейските служители. Въпросните четири лица били задържани, посочени в докладната записка с трите имена и ЕГН, едно от тях е оспорващата по делото А. А. М. с ЕГН [ЕГН]. В докладната е посочено, че лицата били транспортирани до 01 РУ - СДВР, където били задържани по чл.72, ал.1 т. 1 ЗМВР за нарушение на чл.21, т.5,7 и 10 ЗООРПСМ, за едно от лицата - конкретно оспорващата М. изрично е посочено, че е носела текстилна маска, прикриваща лицето.

По преписката е представени протокол за писмено показание на свидетел по ЗООРПСМ от 16.11.2023 (л.34 от делото), са снети писмени показания от П. Б., служител на ОСПСП I СДВР, в качеството ѝ на свидетел на противообществена проява по ЗООРПСМ по преписка № 225 р - 43983/23г. по описа на 01 РУ - СДВР. Според дадените обяснения, на 16.11.2023г. Б. е взела участие по план-разстановка за провеждане на масово мероприятие - футболен мач на националния стадион, около 19:20 часа в градинката пред храм „Св. С.“ в [населено място] забелязали група лица, които нарушавали обществения ред, предизвиквайки масово сбиване и хвърляли различни предмети по полицейските служители. Б. задържала и установила оспорващата като А. М., същата носела текстилна маска, прикриваща лицето, същото лице било транспортирано в 01 РУ - СДВР, където било задържано по чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР във връзка с чл.21,у т. 7 и 10 ЗООРПСМ, като физическа сила не била използвана, Лицето споделило, че се е включило в протестното мероприятие срещу Б..

По делото е представена и Заповед № 225зз-1385/17.11.2023г. ,издадена от П. Б. - полицаи при ОСПС - СДВР, отменена с Решение №930/21.02.2024г. на СРС по наказателно дело № 20231110216927/2023г. на процесуално основание - непълнота на мотивите за задържане, довело до нарушаване на правото на защита, решението е представено в открито съдебно заседание по делото от 26.02.2024г., без данни за влизането му в сила към този момент и впоследствие.

По делото са изслушани свидетелските показания на Й. Д., с оглед доказване твърдението на оспорващата, че е задържана на място, на разстояние повече от 500 м.

от спортния обект - Национален стадион В. Л. По този въпрос се събраха и доказателства от Столична община - писмо от гл. арх. на СО и скица към него, от Г. С., като видно от пояснения - писмо на л. 103 от делото, скицата отразява отстояние от 500 м. по въздух от най-близкия ъгъл на градинката пред църква Св. С. към Национален стадион В. Л. От задържането на оспорващата на противоположната страна на градинката през д. църквата следва, че действително е задържана на място, което се намира на повече от 500 м. от националния стадион.

За разрешаването и провеждането на дата 16.11.2023г. на протест пред Националния стадион срещу Б., адв. В. представи и разпечатани на хартиен носител статии от електронни медии - СДВР съобщи кои улици ще са затворени заради протеста срещу Б. - от [bgonair.bg](http://bgonair.bg), [dnes.bg](http://dnes.bg) Протестът срещу Б. започва от 17 часа, канят и унгарски фенове.

По делото е представен и план разстановка с рег. № 513р-112946/15.11.2023г. за силите и средствата от МВР, ангажирани по охраната на общественият ред преди, по време и след провеждане на футболна среща между отборите на България и У., както и заявен протест с искане за оставка и нов конгрес на Б.. Видно то същия „градинката на църквата Св С. е поверена на екип № 7, състоящ е от 2 -ма служители от СДВР. В плана -разстановка се съдържат и данни за провеждането на протеста срещу Б. - на ул. Г. в отсечката от бул. В. Л. до [улица], т.е. пред Националния стадион, който протест е заявен и разрешен да се проведе за времето от 17:00 часа до 22:00 часа, т.е. съвпада и с времето на провеждане на футболната среща на стадиона на същата дата.

От обсъдените доказателства следва безспорен извод, че протестът срещу Б. е бил с място на провеждане пред Национален стадион В. Л. и същият бил с искания за оставка на ръководството на Б. и нов конгрес, начало 17:00 часа до 22:00 часа. мястото на задържане.

За компетентността на органа да издаде оспорената заповед е представено удостоверение от отдел Човешки ресурси на СДВР, според което със заповед от 08.03.2022г. на министъра на вътрешните работи, комисар И. Б. З. е назначен на длъжност началник на 01 Районно управление при СДВР, която длъжност изпълнявал и към 16.11.2023г. Следователно, са представени доказателства за издаването на оспорената по делото заповед от компетентен орган - началникът на 01 РУ - СДВР, това число предвид публичната информация на сайта на СДВР за районите на отговорност на 01 РУ СДВР, сред които са и улиците, посочени по-горе- пред националния стадион и пред църквата Св. С., видно от сайта на МВР за данните за 01 РУ - СДВР - (<https://www.mvr.bg>).

Правни изводи на съда:

Оспорената Заповед е издадена от материално и териториално компетентен административен орган – Началник на сектор „Охранителна полиция“ при Четвърто РУ СДВР по см. на чл.30, ал.1 т.1 във връзка с чл.42 от ЗООРПСМ, тоест от изрично оправомощено лице по силата на Заповед № 228з-87 / 3.02.2023г на началника на 04 РУ-СДВР /л.39/, и в предвидената от закона писмена форма – чл. 59 АПК. Нарушението е индивидуализирано, изложени са фактически и правни основания за издаването ѝ.

В чл.30 ал.1 т.1 от ЗООРПСМ е предвидено в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1 началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице да издаде кумулативно: наказателно постановление и заповед за налагане на

принудителна административна мярка забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл. 21, т. 1 – 10. Предмет на обжалване в настоящото производство е Заповедта за налагане на ПАМ. Разграничени са правомощията на полицейските органи - налагане на наказание и налагане на ПАМ, което съответства на характера на ПАМ - прилагането ѝ не съставлява административнонаказателна санкция и не се подчинява на режима на ЗАНН. Заповедта за прилагане на предвидената от закона ПАМ е вид административна принуда без санкционни последици, за разлика от НП - актове по прилагане санкцията на съответната административно-правна норма. В съдебната практика е възприето, че административно-наказателната отговорност за виовно неизпълнение на административноправни задължения е независима и самостоятелна от административната принуда като вид държавна принуда, като основанийето за налагането на ПАМ е самото нарушение.

При така установените факти, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Оспорената Заповед е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 30, ал.1 от ЗООРПСМ началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице издава наказателно постановление и заповед за налагане на принудителна административна мярка забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл. 21, т.1-10 от същия закон

В случая заповедта е издадена от началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението.

В хода на производството по издаване на заповедта съдът не констатира допуснати нарушения на административно-производствените правила от категорията на съществените. Спазени са законово установените процесуални изисквания от формална страна, доколкото производството по издаването на процесната заповед е образувано с издаването на АУАН по реда и правилата на ЗАНН, въз основа на него е издадено и НП, за законосъобразността на които е образувано отделно съдебно производство пред компетентния за това съд – СРС.

Процедурата по издаване на заповедта за ПАМ по ЗООРПСМ следва правилата на АПК за издаване на административните актове, макар и производството да се образува със съставянето на АУАН. В чл.30 ал.1 т.1 от ЗООРПСМ е предвиден срок за налагане на ПАМ -не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1 началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице следва да издаде кумулативно: наказателно постановление и заповед за налагане на принудителна административна мярка забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл. 21, т. 1 – 10. Този срок и процедура са спазени в конкретния случай.

Допусната е непълнота и бланкетност на мотивите на заповедта – нарушение на изискването за съдържание на заповедта по чл.59, ал.1, т.4 АПК, до степен, че съдът е в невъзможност да извърши проверка за каквато и да е връзка с действително осъществени факти и обстоятелства. Съгласно, противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща

се по т.10 в следното: предизвикване или участие в сбивания. В случая няма конкретни данни с какви точно действия М. е осъществила която и да е от тези хипотези. Освен това в мотивите на заповедта от фактическа страна е записано, че „участва в масови безредици и предизвиква сбиване“, които мотиви са бланкетни и без конкретни данни за факти и обстоятелства, които да могат да бъдат проверени.

В случая процесната заповед е материално незаконосъобразна, доколкото по делото не се доказва връзка между описаното поведение на оспорващата и провежданата по същото време футболна среща на Националния стадион В. Л..

По фактите се установи, че оспорващата по времето на предприетите срещу нея действия от полицейските органи на 16.11.2023г. около 19:20 часа се е намирала на повече от 500 метра от Национален стадион В. Л. като се е връщала от разрешеното място на протеста. Протестът е бил организиран първоначално в зоната непосредствено пред националния стадион, но същият е имал цел, която не е пряко свързана с конкретното спортно мероприятие – насочен е срещу Б. и с искане за оставка на ръководството. Предвид провеждането на футболната среща между отборите България – У. без зрители, то всяка връзка с конкретното спортно събитие е изключена. Този факт е бил предварително известен, макар в медиите да има изнесени данни от организаторите на протеста, че е подадена жалба пред У. за провеждане на срещата в присъствието на зрители, в който случай протестът се пренася на стадиона, но която възможност е определена като минимална – л. (статията на л. 118 – 120 от делото в края от медията [dnes.bg](https://dnes.bg)) и в действителност не е осъществена. При тези обстоятелства, участието на оспорващата в разрешения от СО протест срещу Б. не може да се свърже пряко с конкретното спортно събитие, макар и да е ясно, че исканията за оставка на Б. са провокирани от незадоволителното представяне на националния футболен отбор в международни турнири и конкретната футболна среща е част от такъв турнир.

В обобщение, от събраните по дело доказателства съдът приема за безспорно е установено, че оспорващата М. се е намирала в градинката пред храм „Св. С.“ в [населено място], т.е. не е била в спортния обект или в спортната зона, не е отивала и не се е връщала от спортния обект във връзка с конкретното спортно мероприятие. Тези факти не се оспорват от страните, напротив, безспорно е, че футболната среща между Република България и Република У. на 16.11.2023г. се е провеждала без публика, поради което граждани не са били допускани на спортния обект или в спортната зона, по смисъла на т. 2 от §1 от ДР на ЗООРПСМ. Не е изпълнено и изискването въпросните действия да са свързани с конкретното спортно мероприятие. Такава връзка не е посочена в мотивите на оспорената заповед, нито в АУАН или в докладната записка от 16.11.2023г. за арестувани четири лица, сред които и оспорващата в градинката пред храм С. С. или в края на градинката от страната на училището.

Следователно, вмененото поведение на оспорващата М., нарушаващо обществения ред, дори и да е действително осъществено, не може да се квалифицира като спортно хулиганство по смисъла на чл. 21 т.10 от ЗООРПСМ, поради което заповедта е издадена в противоречие с материалноправните разпоредби на закона.

Съдът не е компетентен да установява нови, относими към посочената като нарушена разпоредба факти и обстоятелства вместо административния орган, дължи само проверка за законосъобразност на оспорената заповед. Посочената непълнота на данни за съставомерни факти и обстоятелства, относими към преценката за

извършено нарушение по чл.21 т. 10 ЗООРПСМ, освен незаконосъобразност по чл.146, т.4 АПК, съставлява и допуснатото нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.146, т.3 АПК. Административният орган не само не е изложил в пълнота в мотивите относими към нарушената разпоредба факти и обстоятелства, както се констатира по-горе, но не и изяснил служебно по своя инициатива всички относими такива преди да издаде заповедта - задължение на органа, произтичащо от чл.35 АПК и на принципа за служебното начало по чл.9 АПК. Както се посочи, началото на административното производство се поставя със съставянето на АУАН, който се издава по реда на ЗАНН, но за да издаде процесната заповед органът е следвало да изпълни в пълнота задълженията си за събиране на доказателства. В случая конкретика за поведението на оспорващата М., относимо към чл.21, т.10 ЗООРПСМ не се съдържа в снетите свидетелски показания от полицаи Б. на л. 34 от делото и в докладната записка за задържането на четири лица от 16.11.2023г., обсъдени по фактите, нито в други доказателства по административната преписка, въз основа на които е наложена ПАМ с процесната заповед на М.. Единственото конкретно обстоятелство за М. в тези актове, потвърдено и в даденото сведение – л. 40 от делото, е че М. е носела текстилна маска, прикриваща лицето, което обстоятелство не е относимо към нарушение по чл.21, т.10 ЗООРПСМ. АУАН съставлява официален документ съставен въз основа на докладната записка, посочва, че „участва в масови безредици и сбиване, хвърля различни предмети по полицейските органи. В сведението от полицаи Б. има твърдения за „група лица, нарушаващи обществения ред, предизвикващи масово сбиване, хвърлящи различни предмети по полицейските органи“, като единственото конкретно обстоятелство за М. е, че е носела текстилна маска, в докладната записка – идентично. Няма конкретни данни, че точно М. с конкретни свои действия е участвала или предизвикала масово сбиване, или хвърляла предмети по полицейските органи. Обстоятелството, че М. е подписала АУАН – на 17.11.2023г. с отбелязване “нямам възражения“, не може да служи за аргумент за обратното – съгласие с всички факти, посочени в АУАН. Нещо повече, заповедта за задържане на оспорващата е издадена за нарушение на чл.21, т.7 ЗООРПСМ, което е още един аргумент в подкрепа на извода на съда за неяснота въз основа на какви конкретни действия, извършени от оспорващата, съставляват „спортно хулиганство“ по смисъла на чл.21 ЗООРПСМ. Нарушението процесуалните разпоредби и задълженията на административния орган, свързани със събирането на доказателствата, винаги е съществено, тъй като е възможно да доведе до друг резултат от производството.

Предвид всичко изложено, оспорената заповед е незаконосъобразна по чл.146, т. 2, 3 и 4 АПК, и следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора и предявена своевременно претенция за разноски по списък, в полза на оспорващата следва да се присъдят разноски за платена държавна такса в размер на 10 лв. Претенцията на оспорващата чрез адв. В. за разноски от 1000 лв. за адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна защита и съдействие, не следва да бъде уважена, тъй като по делото няма представени доказателства нито за договорено, нито за платено възнаграждение. Представено е само пълномощно за представителната власт на адвоката. На юридическото лице Столична дирекция на вътрешните работи със седалище в [населено място], в чиято структура е 01 РУ, следва да се възложат разноските, които следва да се възстановят на оспорващата за държавната такса.

Водим от горното и на основание чл.146, т.1, във вр. с чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 23 – VI-15-0109 от 16.11.2023г., издадена от началник на Първо районно управление - Столична дирекция на вътрешните работи по жалба на А. А. М., ЕГН [ЕГН] от [населено място].

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи със седалище в [населено място], да заплати на А. А. М., ЕГН [ЕГН] от [населено място] сумата от 10 (десет) лева за държавна такса.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: